

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראובן האוזר ז"ל

בן דורה וישראל

נולד בבואנוס איירס, ארגנטינה

בתאריך ט"ו באייר תש"ג, 20/5/1943

התגורר בירושלים

התגייס במאי 1970

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"ח בתשרי תשל"ד, 14/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 3 שורה: 1 קבר: 14

בן 30 בנופלו

קורות חיים

ראובן, בן דורה וישראל, נולד ביום ט"ו באייר תש"ג (20.5.1943), בבואנוס איירס שבארגנטינה. הוא למד בבית-ספר יסודי יהודי בבואנוס איירס והמשיך את לימודיו בבית-ספר תיכון ממשלתי ובבית מדרש למורים עברים בעיר הולדתו. ראובן גדל וחונך בבית יהודי מסורתי, ספג מנעוריו את רעיונותיה של התנועה הציונית והציב לעצמו כמטרה להדק את הקשרים בין הצעירים היהודיים בארגנטינה ובין עמם וארץ ישראל. בשנת 1961 בא ארצה והשתלם במכון למורים מן הגולה, על-שם ח' גרינברג בירושלים. הוא שב לארגנטינה כדי לשמש מורה לעברית בבית-הספר של הקהילה היהודית בבואנוס איירס ויחד עם זאת החל ללמוד משפטים באוניברסיטה המקומית. באותו זמן למד שנה אחת במדרשה ללימודי יהדות בבואנוס איירס. בשנת 1963 עלה ארצה והמשיך ללמוד

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

משפטים באוניברסיטה העברית בירושלים. בשנת 1966 נשא לאישה את דורה והקים עמה את ביתו בירושלים. הוא סיים את לימודיו בשנת 1967 ולאחר תקופת התמחות קיבל רשיון לעסוק בעריכת-דין. הוא עבד שנתיים במקצועו בקק"ל ואחרי-כן פתח משרד לעריכת דין בירושלים. ראובן השקיע בעבודתו את מיטב מרצו ואונו, ולאחר תקופה קצרה זכה לראות את פרי מאמציו.

ראובן גויס לשרות מקוצר בצה"ל כעולה חדש, במחצית מאי 1970. הוא הוצב לחיל התותחנים ולאחר הטירונות הוכשר כרגם בצוות מרגמה 120 מ"מ. כמו-כן עבר קורס יסוד לקשרי חיל-תותחנים.

באוגוסט 1970 שוחרר ראובן מהשירות הסדיר. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נשלח עם חבריו ביחידת מילואים של חיל התותחנים לאזור בלוצה, בגזרה הצפונית של סיני, כדי להשתתף בקרבות הבלימה נגד התקפות המצרים. ביום י"ח בתשרי תשל"ד (14.10.1973), נפגע בהפגזה ארטילרית על כוחותינו ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה ושתי בנות, אם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה "סמל ראובן ז"ל שירת ביחידת חיל התותחנים, היה מפקד וחבר נאמן ואהוב מאוד על חבריו, מפקדיו ופקודיו. הוא עשה את כל הנדרש ממנו, ואף למעלה מזה, להצלחת היחידה. כן עלי לציין, שבהזדמנויות רבות שמענו אותו מדבר עליכם, על משפחתו, באהבה ובגעגועים".